

الليلة القدر

تامطبع الفجر

موجوی است جداگانه و در قیامت فرشتگان حتی
جبریل در یک صندوق اما روح صف جداگانه‌ای
دارد.

ولی با توجه به بحثهای که در آیات گذشته
نمودیم اینجا مقصود از روح «جبریل» است.
در شب قدر روح (جبریل) و فرشتگان فوج
فوج فروض می‌آیند زمانها از نظر انسانهای الهی
مختلف است لذاست که اینجور تغییر کرده است. در
اینجا ستوانی مطرح می‌شود و آن اینکه فرشتگان در
شب قدر به چه منظوری فرو می‌آیند؟

جواب - برای دو جهت:
جهت اول: در شب قدر، دو مسئله از نظر «ولی
وقت» مطرح است:

۱- گفته شده که در هر زمانی و دوره‌ای از آدم
تا انفاس آن همیشه یک «ولی» در دنیا وجود داشته
و دارد و در عصر حاضر این ولی امام زمان (اعجع)
است. در شب قدر روح مقدس ولی عصر با دو جا
تماس پرقرار می‌کند:

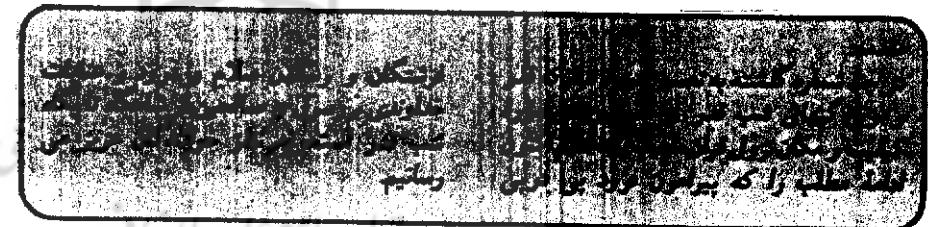
الف- بالوح محفوظ   ب- بالوح محو و اثبات

الف: مقصود از لوح محفوظ عبارتست از
برنامه‌ای که تا سال آینده برای انسانها واقع است که
«ولی» آن برنامه را می‌فهمد
ب: مقصود از لوح محو و اثبات یعنی برنامه‌ای
که خداوند از نظر تغییر و تبدلش در اختیار «ولی»
قرار داده است.

پس اختیار نامه‌ای در اخبار امام زمان (اعجع)
است و او نسبت به سال آینده آرا بررسی می‌کند
اینکه در روایات آمده که در شب قدر مقدی بشاید
برای توصل به امام زمان (اعجع) به خاطر همین
چیزهایست.

تنزل الملائکه... یعنی به اجازه خداوند ملائکه
و روح گروه گروه فرودمی‌آیند برای کل امر برای
«غایبیه» است لذا در «کل» برای تقدیر هرامی. یعنی
امر سال آینده. در زمانی که رسول الله بود مریبوط به
او بود در زمان غیبت رسول به آنها حاضر مربوط
می‌شود.

جهت دوم: فرشتگان می‌آیند در آن شب پس یک

تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْذُنُ رَبُّهُمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

ترجمه: بعد این شب فرشتگان و روح (جبریل)
به افق خدا (برای اعلان امر) از هر فرمان و دستور الهی
(و سرنوشت حق) نازل می‌گردند»

کلمه تنزل در اصل تنزل بوده از باب ت فعل.
معنی باب ت فعل پیشتری امدن است. پس در بی، گروه
گروه، فوج فوج در آن شب ملائکه و روح فرو
می‌باشد! برای «من کل امر»

۲- در آن شب فرشتگان فرود می‌آید و درود خداوند را به بندگان صالح خدا اللاح من کنند نه درود شخصی خود را بلکه سلام امروز الملاکه است.
۳- سلام هی حتی مطلع الفجر یعنی شب که شب اینمی و شب دوری از آفتاب است: زمان و مکانی است که انسان در آن مکان قرار گرفته و اصلاً می‌کروی در آن نفوذ ندارد در اینجا اینمی را به مکان تشبیه کردیم.

چگونه از نظر زیستن مکانی با مکان دیگر فرق می‌کنند در متون اسلامی من خوانیم که در شب قدر خداوند امر میرفاید که شیاطین را در غل و زنجیر می‌کشند تا بندگان صالحش بتوانند عبادت خالص انجام دهند. بنابراین آن شب شب اینمی است پس بالمکانهای دیگر فرق دارد انهم تا «حتی مطلع الفجر» یعنی تا سپیده دم شیاطین به غل و زنجیر کشیده می‌شوند برای اینکه بندگانی که طالب عبادتند کنند.

۴- «سلام هی حتی مطلع الفجر» آن شب، شی است که فرشتگان و روح پی در پی فرود می‌آیند و عنایات و رحمة زیاد است که شیاطین نمی توانند به بندگان صالح خدا اثری پیگارند بر طبق روایات اسلامی، رحمة خداوند در آن شب استثنای است.

معنای چهارم تطبیق هم در اصول و هم در متون اسلامی بیشتر است لذا راجع بین روایات است که «سلام هی... آن شب و آن زمان اصلاً خودش سلامتی است. و نه درود فرشتگان و نه اللاح خداوند خود شب اینمی است، فرازیات با معنای زمان و اما در ارتباط با معنای روح مقدس پیغمبر (ص) و اولیا و معصومین گفته شد که فرشتگان در روح به اذن خدا نازل می‌شوند برآن روح مقدس.

برای هرامی از امور «فیها باذن ربهم من کل امر». این روح روحی است که اینمی دارد روحی است که هیچ الود نمی‌شود. این ليلة قدر و نفس با لوزش سلامتی است. و میری است از تمام آفات. «حتی مطلع الفجر» تاکی؟؟؟ تاظلخون فجهن مقایم فجر. انسان در افت طبیعت و در این شب سیر می‌کند. و پیغام از نظر زمانی ختم می‌شود به طلوع فجر قیامت. برای این است که، هر وقت در قرآن بحث قیامت را پیش می‌کشد لفظ «یوم» را من اوردند نه شب است. ولی قیامت «روزه» است. همه سیر الى الله داریم در این شب ظلمانی. خداوند دو نیرو به انسان داده است که بوسیله آن میتوان سیر الى الله نمود:

۱- نور باطن که عبارت از نیروی عقل است.
۲- مکتبهای الهی و انبیاء کرام که نیروی خارجی هستند.

لذا در روایتی از حضرت موسی بن جعفر (ع) آمده است که می‌فرماید برای سیر انسان بسوی خدا دوچیت موجود است:
۱- نیروی باطن که همان عقل است - ۲- نیروی خارج که همان رسالت انبیاست.

بقیه در صفحه ۷۶

هم که باشد.
بنابراین روح اولیا و معصومین محل رفت و آمد ملاکه است.
اما بحث وحی چیز دیگری است و اشتباه شود این آیات اشاره است به ربط معنویت و فرشتگان آنهم در رابطه با الله.

اینجا تفسیر مختصری راجع به آیه چهارم گفته شد «تنزيل الملائكة» و «تنزيل الملائكة» و الروح فيها باذن ربهم من کل امر و در آن شب قدر برای پسر ملاکه و الروح فيها باذن ربهم من کل امره اذنه و واقعه‌ای نسبت به سال اینده. اینکه گفته شد روح مادی نیست بلکه مجرد است پس باید موجود خاصی باشد در آتش ملاکه و روح دسته دسته فرود می‌آیند برای کی و کجا؟ گفتم دووجه دارد

ازادی خاصی در آن شب وجود دارد برای هبوط فرشتگان، فرشتگان می‌آیند و به عبادات انسانها رسیدگی می‌کنند حتی عبادت می‌کنند به تناسب عبادتگان و طلب پخشش می‌نمایند.

بحث به این آیه شریفه رسید: «تنزيل الملائكة» والروح فيها باذن ربهم من کل امر و در آن شب قدر برای پسر ملاکه و الروح فيها باذن ربهم من کل امره اذنه و واقعه‌ای نسبت به سال اینده. اینکه گفته شد موجود خاصی باشد در آتش ملاکه و روح دسته دسته فرود می‌آیند برای کی و کجا؟ گفتم دووجه دارد

۱- در رابطه با شب قدر
۲- در رابطه با نفس نفیس «ولی».

ليلة القدر... یعنی آن روح مقدس بهتر است از هزار ماه و عملی که از آن روح صادر می‌شود در مقابله با هزار ماه، افضلتر است. من خواهد آن روح را توصیف نماید. ارزش این روح اینست که معدو

در شب قدر، فرستگان فرود می‌آیند و درود خداوند را به بندگان صالح خدا اللاح می‌کنند. نه درود شخصی خود را، بلکه سالم‌الهی را می‌رسانند

(سلام هی حتی مطلع الفجر)
یعنی آن نفس و روح مقدس در اینمی است و هیچ آفت نخواهد دید فا سریس را در این عالم طبیعت بیان بر ساند

فرق است بین لفظ «ایمن» و «سلامت» و اما معنای دوم سلامت یعنی «درود و تهیت». درود و تهیت همان پاک شدن از افتکای ظاهري و باطنی است. می‌خواهیم که تو سلامت باشی دستخوش آفات نشوی. یعنی تشییه می‌کند شخصی را به وجودی که از آفت ها بدور است.

... مطلع الفجر، لفظ فجر یعنی سپیده دم است. مطلع در اینجا یعنی هنگام «طلوع استعمال شده است».

حال ترجمه آیه:

۱- شب قدر، شب اینمی و سلامتی و تحری است از نظر ظاهري و باطنی و در آن شب درود است تا هنگام سپیده دم. گفته اند که اگر در اینجا شب قدر را از زمان پیگیریم اینطور تفسیر می‌شود که فرشتگان الهی در روح در شب قدر فرود می‌آیند و درود می‌فرستند بر بندگان صالح خدا تا هنگام سحر. درود از شخص ملاکه است یعنی فرشتگان در روزه می‌فرستند بر بندگان خاصی خدا و به آنها می‌گویند در آمان و دور از آفات باشید.

فرودگاه فرشتگان و فرشته برگ الهی است. «تنزيل الملائكة» والروح فيها باذن ربهم این روح و نفس نفیس محلی است که فرشتگان و روح به اذن خداوند در آن فرود می‌آینند.

«من کل امر» برای هرامی که در رابطه است با لوح محرو و اثبات برای ولی در هر عصری. بنابراین روش آیات با آن در معنا منسجم است لذا وقتی برخورده می‌کنیم به جملاتی که در متون اسلامی به اولیا و معصومین (ع) خطاب شده این چنین امده است:

(السلام عليك يا اهلیت الیٰ) و موضع الرساله و مختلف الملائکه. درود بر شما ای خاندان نبوت. ای کسانیکه شما موضع رسالت الهی هستید و هدف گیری شده‌اید. شما همیشگی که فرشتگان الهی با شما و خاندان شما در رفت و آمد هستند. تنزل الملائکه ایه شریفه این مطلب بست می‌آید که می‌فرماید فرود می‌آیند فرشتگان و روح در آن محل. چون اینها نور و احیی هستند (بعضی است جدا که از این بحث خارج است) از این جهت فرقی بین نفس مقنس پیغمبر و سایر اولیا نیست و لو فر شب خاص